

Arrest

nr. 195 450 van 23 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 5 oktober 1984 te Calabar, behorende tot de Igbo.

Op 22 september 2011 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd op 9 augustus 2012 door de Commissaris-generaal genomen. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en op 7 december 2012 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een bevestigende beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus met arrestnr 93066 . U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 20 mei 2016 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. U verklaarde dat u omwille van uw afkomst uit Biafra en uw lidmaatschap bij IPOB (Indigenous People of Biafra) niet naar Nigeria kan terugkeren. Bovendien vreest u, zoals u reeds aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag dat uw dochters zullen onderworpen worden aan VGV (vrouwelijke genitale verminking) bij terugkeer en vreest u Boko Haram alsook ISIS.

Het CGVS nam een weigeringsbeslissing op 10 oktober 2016. U tekende hier beroep tegen aan op 17 oktober 2016. Deze weigeringsbeslissing werd ingetrokken door het CGVS op 23 november 2016. U werd opnieuw gehoord op 9 januari 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u **het CGVS niet in staat stelt om een duidelijk zicht te krijgen op uw werkelijke situatie toen u nog in Nigeria woonde**. U verklaarde tijdens uw eerste asielaanvraag dat u **in Jos woonde van 2006 tot augustus 2011**. Echter, de Raad volgde de beslissing van het CGVS waarbij er geen geloof kan gehecht worden aan uw verblijf aldaar. Wanneer u, in kader van uw tweede asielaanvraag opnieuw wordt gevraagd waar u dan wel heeft verbleven en wanneer u wordt geconfronteerd met de beslissing van de RVV blijft u volhouden dat u in Jos heeft gewoond (zie gehoor CGVS, dd 02/09/2016, p 12 en 9/01/2017, p 3). Daarbij moet opgemerkt worden dat u aanvankelijk verklaarde dat u in Kanu woonde, in Landtan straat, nr 5. Wanneer de PO hierop vraagt waar u precies woonde, zegt u dat u denkt dat het Kanu was, maar dat het lang geleden is (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 9). Op het einde van het gehoor geeft u aan dat u in Jos woonde en niet in Kanu zoals u eerder verklaarde (zie gehoor CGVS dd 02/09/2017). **Uw verklaringen dat u in Jos zou hebben gewoond worden hierdoor wederom teniet gedaan waardoor u het CGVS bewust geen zich geeft op uw werkelijke verblijfsplaats tussen 2006 en augustus 2011.**

Verder dient te worden opgemerkt dat u zich profileert als **alleenstaande moeder** van vier dochters. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de vader van de vier meisjes dezelfde is: Abraham (O.O.). Niet alleen geeft dit aan dat u en Abraham sinds uw aankomst in België in nauw contact zijn, daarenboven blijkt uit jullie beider facebookaccounts dat jullie samen dingen ondernemen waardoor het eerder lijkt alsof u een relatie heeft met Abraham dan dat u een alleenstaande moeder bent (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat u op 17 augustus 2015 een aanvraag – artikel 9bis-heeft ingediend bij het stadsbestuur van Sint-Niklaas. Hieruit blijkt dat u met (O.) Abraham bent **gehuwd** waardoor uw verklaringen mbt uw status van alleenstaande moeder gebaseerd zijn op leugens.

Met betrekking tot de **vrees voor besnijdenis voor uw vier dochters** dient te worden opgemerkt dat u behoort tot een bevolkingsgroep Igbo waar VGV voorkomt. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat 45% van de Igbo vrouwen VGV heeft ondergaan. **Dit wil echter ook zeggen dat méér dan de helft geen VGV heeft ondergaan.** Uit diezelfde informatie blijkt dat jonge meisjes minder vaak VGV hebben ondergaan dan volwassen vrouwen. Hieruit kon worden afgeleid dat de trend om VGV uit te voeren aan het dalen is. Met de ondertekening van de Violence against persons (prohibition) act 2015 op 25 mei 2015 door President Goodluck Jonathan, is VGV landelijk verboden. In de praktijk worden echter geen controles uitgevoerd en vindt er nauwelijks vervolging van de overtreders plaats. Ngo's overtuigen de lokale overheden dat federale wetten ook in hun districten gelden. Via publieke campagnes door het ministerie van Volksgezondheid, diverse vrouwengroepen en vele ngo's wordt getracht om mensen te wijzen op gezondheidsrisico's van genitale verminking. Er is dan ook een mentaliteitswijziging aan de gang. Ook al vormen NGO's geen beschermingsactoren, toch doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat deze u zouden kunnen ondersteunen, indien nodig en tonen de initiatieven van de overheid en NGO's aan dat er een draagvlak is voor het weigeren van VGV.

U verklaart dat **u niet wilt dat uw dochters besneden zullen worden** (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 9). Daarnaast geeft u aan dat ook de **vader van uw dochters niet wilt dat zijn dochters besneden zullen worden** (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 15). Uit bovenvermelde informatie blijkt dat **ouders van een nietbesneden minderjarige dochter in staat moeten zijn om hun dochter te behoeden van de praktijk van VGV**. Weliswaar riskeren ze in dit geval maatschappelijke gevolgen zoals statusverlies of sociale uitsluiting (maar nooit geweld), maar niettemin wordt het mogelijk geacht dat ouders hun dochter tegen de wil van familieleden of stamleden in kunnen beschermen tegen de praktijk van VGV. Het meisje zelf riskeert om geconfronteerd te worden met een zekere stigmatisering door haar gemeenschap, maar ze heeft wel toegang tot alle diensten (gezondheid, onderwijs, ...).

Wanneer u wordt gevraagd **wie uw dochters zal besnijden**, verklaart u dat de mensen die een besnijdenis uitvoeren de 'ouderen' zijn en dat er een dossier wordt bijgehouden van elk meisje om na te

gaan of ze al dan niet besneden is. U slaagt er echter niet in om uw vrees te concretiseren en u gaat niet verder dan het poneren van blote beweringen omtrent een mogelijke VGV. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich reeds had uitgesproken over deze vrees tijdens uw eerste asielaanvraag en dat u niet in beroep ging tegen deze beslissing. Dat uw situatie inmiddels veranderd zou zijn; u heeft nu vier dochters in plaats van één zoals bij uw eerste asielaanvraag doet geen afbreuk aan deze motivatie.

Ook uw **vrees jegens Boko Haram** werd reeds besproken tijdens uw eerste asielaanvraag en bevestigd door de RVV.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden **getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen**. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert van Cross River afkomstig te zijn, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er **actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is**. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat christenen in het algemeen in vrede kunnen leven in de zuidelijke staten. Er is dus **geen sprake van een vervolging louter en alleen omwille van het feit dat men christen is** (zie administratief dossier). U toont overigens op geen enkele manier een persoonlijke, systematische vervolging aan ten gevolge van een religieus conflict wanneer u zou terugkeren naar uw regio van herkomst.

Voorts haalt u aan dat u niet kan terugkeren naar Nigeria omwille van uw afkomst uit Biafra (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 5) **en uw betrokkenheid bij IPOB** (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 10).

U verklaart dat u **sinds 2015 betrokken bent geraakt bij de Biafra strijd**, toen u reeds in België woonde (zie gehoor CGVS, dd 09/01/2017, p 6 en CGVS dd 02/09/201, p 9). U geeft aan dat u niet eerder bij de strijd was betrokken omdat u toen nog niet 'gesetteld' was. U geeft aan dat u geen huis had, dat u op straat leefde, in treinstations en dat u pas in 2015 gesettled geraakte (zie gehoor CCGVS dd 09/01/2017, p 7). Echter, uit uw facebook account blijkt uit niets dat u op straat diende te leven of in treinstations waardoor er weinig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen waarom u pas in 2015 interesse begon te tonen voor de Biafra zaak. Wanneer de Protection Officer (verder PO) u vraagt hoe het dan kwam dat u dan betrokken geraakte bij de Biafra zaak, geeft u aan dat u zich bij de families in België wilde verenigen (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017). U begon daarom naar vergaderingen van IPOB te gaan nadat u naar Radio Biafra had geluisterd. Wanneer de PO u vraagt hoe u het adres te weten kwam van de Biafra afdeling waar u naartoe ging, verklaarde u dat het via de radio was. Wanneer u wordt gevraagd wie die vriend is, bij wie u naar Radio Biafra luisterde, antwoordde u dat het was op de plek waar u verbleef. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wie die vriend is, zegt u dat het Happines is en dat ze nu in de UK is. Wanneer u wordt gevraagd naar de volledige naam van Happines zegt u Happy (J.), maar dat u niet zeker bent van de familienaam. U verklaart dat u meer dan een maand bij haar heeft verbleven (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 12-13). Vooreerst is het weinig waarschijnlijk dat u niet concreter de omstandigheden kan duiden waarom uw activisme voor Biafra toen pas begon. Bovendien is het wel zeer onwaarschijnlijk dat iemand, waarvan u de naam niet correct weet, u kan aansporen om u te engageren voor Biafra terwijl u verklaart dat de vader van uw vier kinderen een hevig Biafra activist zou zijn (zie gehoor dd 09/01/2017, p 9). Aanvankelijk verklaart u dat u Biafra leerde kennen toen u de vader van uw kinderen ontmoette. U geeft aan dat u hem in Jos leerde kennen. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of hij in Jos ook bezig was met Biafra, zegt u dat u het niet weet (zie gehoor dd 09/01/2017, p 16). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd sinds wanneer hij dan bij Biafra was betrokken, kan u hier geen antwoord op geven. Wanneer de PO nogmaals peilt sinds wanneer hij bij Biafra is betrokken, zegt u dat u hem op de meetings van Biafra zag. U verklaart dat u hem sinds 2016 niet meer zou hebben gezien en dat u niet weet wat hij doet. Gezien hij nog reageerde op een foto op facebook van u met uw vier dochters in mei 2016, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u geen nieuws meer van hem zou hebben sinds 2016. U kan bijgevolg ook niet aannemelijk maken dat u niet beter op de hoogte zou zijn van zijn betrokkenheid bij Biafra. Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien u zich werkelijk zou hebben geëngageerd voor de Biafra zaak, dat u niet beter op de hoogte bent van de betrokkenheid van de vader van uw kinderen. Indien u werkelijk en oprecht de Biafra zaak zou volgen, is het niet aannemelijk dat de vader van uw vier kinderen u niet zou hebben geïnspireerd. Bovendien verklaart u dat hij de secretaris was van Biafra Antwerpen (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22) maar dat hij ontslag heeft genomen en dat er momenteel geen nieuwe secretaris is. U slaagt er echter niet in om te zeggen wie de taak van secretaris momenteel op zich neemt. U haalt aan dat hij in Leuven is, maar dat u niet op zijn naam kan komen. U zegt dat u, wanneer de naam u te binnen zou schieten, u het zou zeggen. U heeft dit echter niet gedaan in de loop van het gehoor (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 23).

U slaagt er geenszins in om uw lidmaatschap bij IPOB aannemelijk te maken.

U verklaart dat u lid bent van IPOB en dat u er als taak heeft om het adres van de vergaderlocatie naar de leden te sturen (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 21). Wanneer u wordt gevraagd wie u allemaal kent binnen IPOB kan u maar moeizaam antwoorden (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Wanneer de PO u hierop attent maakt, dat u niet vlotter de namen kan opsommen wanneer u hen moet contacteren ivm de vergaderplaats, verklaart u dat u de namen niet vloeiend kan opsommen omdat ze in uw telefoon staan (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Dit is echter helemaal geen valabele verklaring waarom u de namen niet kan opsommen; als ze in uw telefoon zouden zijn, moet u ze ook kunnen terugvinden. Bovendien verklaart u dat u ze ook per mail of facebook contacteert (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Bovendien is het wel zeer opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor in september 2016 verklaarde dat uw taak was om te bellen naar vb het parlement of andere instanties waarbij u de telefoonnummers kreeg toegespeeld van IPOB (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 10). **Het is niet aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij IPOB dat u niet in staat bent om op een eenduidige manier over uw taken binnen de organisatie te praten.** Verder verklaart u dat u actief bent op twitter. U slaagt er echter niet in om uw twitteraccount te geven (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 12). Ook na een zoektocht werd er geen twitteraccount teruggevonden die aan uw naam zou kunnen worden gelinkt. U geeft verder aan dat u actief bent op Facebook. Uit uw posts blijkt inderdaad dat u voorstander bent van Biafra, maar niets wijst erop dat u ook lid bent van IPOB. De foto's die u voorlegt van uw deelname aan een manifestatie van IPOB zijn bijvoorbeeld niet terug te vinden op uw Facebookaccount. Tevens bent u, in tegenstelling tot de vader van uw kinderen, geen lid van een pro-Biafra facebook groep, wat **uw engagement verder in twijfel trekt.** Voorts slaagt u er **helemaal niet in om het verschil tussen Ipob en Massob te duiden** (zie gehoor CGVS, dd 09/01/2017, p 9). Indien u werkelijk een actief en toegewijd lid zou zijn van IPOB, kan van u worden verwacht dat u beter op de hoogte bent van de verschillen tussen beide bewegingen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **U slaagt er geenszins in om uw engagement bij IPOB te staven.**

Bovendien kan u ook niet aannemelijk maken dat de overheid daadwerkelijk op de hoogte is van uw beweerde engagement bij IPOB. U post inderdaad meldingen op uw Facebook ivm Biafra, maar er is geen duidelijk link naar Ipob. Wanneer u wordt gevraagd hoe de overheid op de hoogte zou zijn van uw activiteiten in België, zegt u dat de overheid uw naam heeft en dat u op de video staat (zie gehoor CGVS, dd 09/01/2017, p 10). Wanneer u wordt gevraagd hoe u weet dat de overheid de video in handen zou hebben, verklaart u simpelweg dat u het weet. U zegt dat ze uw naam kennen via uw tweets en uw facebook en dat u zal herkend worden als u op de luchthaven bent (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 12). Er dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw **familienaam (O.)** is en uw **voornamen Justina (O.)** (zie verklaring meervoudige aanvraag, vraag1 en 2 dd 07/06/2016, ingevuld door de DVZ alsook gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 3). Wanneer uw naam, zoals u verklaarde dat deze was, wordt ingegeven in Facebook of Google, komt er geen enkele hit. Uw Facebook account is immers Justina (A.), waarbij (A.) dezelfde naam is als deze van de vader van uw vier kinderen. Er is dan ook geen enkele aanwijzing waarom de Nigeriaanse overheid u zou kunnen linken met uw activiteiten bij IPOB. **Het door u zelf geschapen risico, uw vermeende lidmaatschap bij IPOB, vormt geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging daar de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.**

Voorts dient te worden opgemerkt dat het simpele feit van Biafra afkomstig te zijn, geen reden is om vervolgd te worden.

Het loutere feit dat u afkomstig bent uit Biafra, families zou kennen die afkomstig zijn uit Biafra en dat u bezorgd zou zijn om andere mensen uit Biafra, is bezwaarlijk voldoende grond om aan te nemen dat u in de negatieve aandacht zou staan, laat staan een vervolging zou vrezen. Dit klemmt temeer daar, afhankelijk van de interpretatie van wat Biafra land juist behelst, het zou gaan om alle Igbo wat dan zo'n 33.489.609 mensen zijn (zie info toegevoegd aan het administratief dossier) of de kleinere versie waarbij de vijf hoofd Igbo staten in overweging worden genomen; Abia, Anambra, Ebonyi, Enugu and Imo waardoor het om 16.381.729 mensen zou gaan (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Dat uit informatie blijkt dat individuele mensen afkomstig uit Biafra om bepaalde redenen vervolgd kunnen worden, kan geenszins aantonen dat alle 16.381.729 tot 33.489.60925 mensen uit Biafra vervolgd zouden worden in Nigeria, louter en alleen omwille van hun etnie/ afkomst. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke. Tot slot haalt u ook **het conflict aan van de fullani herdsmanen**, dat ze Enugu zijn binnengedrongen (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 6).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie

kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (voornamelijk Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit dat Fullani eind 2015 Biafra drie keer zouden hebben aangevallen (zie gehoor CGVS, p 19) is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging te concretiseren. U verwees immers slechts naar deze algemene situatie, maar u haalde verder geen concrete elementen aan die op u persoonlijk van toepassing zijn.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. U legt een origineel **'attestation of birth'** voor. Hieruit blijkt dat u bent geboren te Calabar, Akampa Local Government Area van de Cross River staat. Deze gegevens worden niet ter discussie gebracht. Verder legt u een **brief voor van IPOB België**. Deze brief werd opgesteld door leden van IPOB om uw asielrelaas te ondersteunen waardoor het een duidelijk gesolliciteerd karakter heeft. Van u die beweert nood te hebben aan internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat u de voorgehouden politieke overtuiging en engagement ook aannemelijk kan maken. Ter zake kan alleen maar worden vastgesteld dat u niet kon antwoorden op vragen waarmee werd gepeild naar de motivatie om u voor de Biafra zaak in te zetten en naar uw kennis over de IPOB organisatie. Uit deze brief blijkt dat vreedzame betogers werden gedood, aangehouden en gekidnapt. Ze bevestigen hierbij bovenstaande redenering dat niet elke persoon die afkomstig is van Biafra wordt geviséerd.

Ook de **brief die u voorlegt gericht aan leden van het Europese parlement** is duidelijk gericht op het sensibiliseren van de Biafra zaak. Er worden pijnpunten aangehaald waarmee mensen in 'Biafra' te maken hebben maar uit niets blijkt dat de mensen in 'Biafra' een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U legt tevens een 'flyer' voor waarin wordt opgeroepen om de leider Nnamdi Kanu vrij te laten. Deze flyer bevestigt dat dhr Nnamdi Kanu inderdaad is vastgehouden, maar werpt geen licht op uw individueel asielrelaas. U legt vervolgens een bellijst voor van IPOB waaruit blijkt dat zij in augustus verschillende mensen hebben gecontacteerd om de Biafra zaak aan te kaarten. Uit niets blijkt echter uw persoonlijke betrokkenheid. Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart u dat u zelf heeft gebeld naar enkele van deze nummers (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 8). Tijdens uw tweede gehoor vernoemt u dit helemaal niet als één van uw taken binnen de organisatie.

U legt een **betalingsbewijs voor** waaruit blijkt dat u 20 euro heeft gestort aan **Indigenous People of Biafra** met uw naam als referentie. Dit betalingsbewijs vormt echter geen bewijs van uw politiek engagement. Het is alleen een indicatie dat u 20 euro zou hebben overgeschreven naar rekeningnummer BE81 3631 5054 2424. U legt vervolgens ook het rapport voor 'Evidence and facts – a report by the IPOB Europe'. Dit rapport werd opgesteld door IPOB die de opsluiting van hun leider Nnamdi Kanu aanklaagt. Daarnaast wordt er melding gemaakt van verschillende overleden of gewonden aanhangers van een onafhankelijk Biafra. Al deze mensen werden echter in een specifieke context gewond of gedood, die u met betrekking tot uw eigen relaas niet aanhaalt. U legt ook foto's neer waarop u te zien bent tijdens een manifestatie. U verklaart dat dit was tijdens een manifestatie in september (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 5). Er is echter geen informatie terug te vinden over een betoging die in september 2016 in België werd gehouden. Bovendien slaagt u er niet in om een juiste datum te geven waarop deze manifestatie dan wel zou hebben plaatsgevonden (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 5). U legt verder verschillende artikels voor waaruit blijkt dat er op verschillende plekken

in Biafra dodelijke incidenten waren waarbij pro-Biafra betogers werden verwond, gedood, gearresteerd of gekidnapt. Deze artikels werden bovendien bevestigd door het Amnesty International Report – Nigeria: ‘bullets were raining everywhere’. Deze artikels geven een beeld van de situatie in Nigeria, maar tonen op generlei manier uw betrokkenheid in de Biafra zaak. Daarnaast legt u ook artikels voor waaruit blijkt dat Fulani herdsman binnendringen op het grondgebied en de oogst vernielen en mensen aanvallen. Ook de inhoud van deze artikels worden op geen enkel moment in twijfel getrokken, echter wordt uw persoonlijke betrokkenheid via deze artikels niet aangetoond. U legt daarnaast ook een algemeen rapport voor; Country report on human rights practices for 2015 Nigeria – opgemaakt door de Department of State, een uittreksel van het Algemeen Ambtsbericht Nigeria, rapport van UK home Office alsook een artikel over VGV. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op u. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. U dient de aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Tot slot legt u nog drie CD-Roms voor. Op de eerste CD-rom wordt door verschillende nieuwsbureaus referentie gemaakt naar het rapport van Amnesty International. Deze nieuwberichten tonen geenszins uw persoonlijke betrokkenheid. Verder is er een powerpoint presentatie met verschillende beelden van manifestaties, gewonden, ... ivm Biafra. Tot slot is er een video waarin straatbeelden te zien zijn. Ook deze video’s slagen er niet in om uw persoonlijke betrokkenheid aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending van “**de artikelen 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen**”.

Verzoekster bevestigt de aangevoerde vrees en verwijst daarbij naar haar eerdere verklaringen en de neergelegde stukken.

Verzoekster wenst echter in de eerste plaats iets recht te zetten. Zij bevestigt dat zij geen alleenstaande moeder is, dat zij gehuwd is met Abraham O.O., dat zij nog steeds een relatie hebben en dat zij de kinderen samen opvoeden. Verzoekster maakte een fout toen zij de aanwezigheid van haar echtgenoot in België trachtte te “minimaliseren”. Zij deed dit echter niet om de asielinstanties te misleiden doch wel om haar echtgenoot te beschermen. Haar echtgenoot heeft verblijfsrecht in Griekenland en zij vreesde dat deze dit verblijfsrecht zou verliezen indien ze zijn aanwezigheid kenbaar zou maken aan de Belgische asielinstanties. Verzoekster deed dit niet om de asielinstanties te verschalken. Het is immers geen briljante zet om haar contacten met haar echtgenoot te minimaliseren terwijl deze een prominente rol speelt binnen de IPOB beweging in België.

Over haar werkelijke verblijfplaats in Nigeria, geeft verzoekster aan:

“Verzoekster woonde echter wel degelijk in Jos, zoals ze aangaf tijdens haar verschillende gehoren.

Daarnaast bracht verzoekster vanaf haar huwelijk ook zeer veel tijd door in de stad Abuja waar haar echtgenoot, de heer (O.) Abraham (O.), woonde.

Verzoekster gaf dit niet duidelijk aan, omwille van dezelfde reden als daarnet: verzoekster trachtte haar echtgenoot zo veel mogelijk achterwege te laten in haar asielrelaas. Dit omdat ze slecht geïnformeerd was, en ze vreesde dat haar verklaringen een negatieve impact op haar echtgenoot en zijn verblijfsrecht in Griekenland zouden kunnen hebben.

Afgezien daarvan, dient er op gewezen te worden dat de exacte verblijfplaats van verzoekster in Nigeria niet relevant is voor voorliggende asielprocedure.

Verzoekster werd pas na haar aankomst op het Belgische grondgebied, en na haar eerste asielaanvraag, lid van het IPOB. Verzoekster is een réfugié sur place. Verwerende partij moet nagaan of verzoekster, sinds ze haar land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend die haar zouden blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien ze zou terugkeren naar haar land

van herkomst. Verzoekster ziet niet in hoe haar exacte verblijfplaats in Nigeria tussen 2006 en 2011 in dit onderzoek relevant kan zijn. Verwerende partij haalt dit element dan ook ten onrechte aan om de geloofwaardigheid van verzoeksters' vrees in twijfel te trekken."

Vervolgens gaat verzoekster in op haar profiel als lid van IPOB. Zij vindt dat dit onterecht in twijfel wordt getrokken.

"In de eerste plaats werden verzoeksters' verklaringen op dit punt wederom aangetast doordat ze trachtte om haar echtgenoot uit haar asielrelaas weg te filteren.

Zoals hierboven reeds werd aangegeven, was verzoekster verkeerd geïnformeerd, en wenste ze het verblijfsrecht van haar echtgenoot in Griekenland niet in het gedrang te brengen.

Verzoeksters' echtgenoot is een actief lid van de IPOB beweging, en werd vanaf augustus 2015 secretaris van de Antwerpse afdeling.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekster aangaf tijdens haar gehoor, heeft ze nog wel een intens contact met haar echtgenoot, die samen met haar instaat voor de opvoeding van hun kinderen.

Verzoekster werd dan ook geïnspireerd door de overtuigingen van haar echtgenoot, en ze begon zich vanaf 2015 in te zetten voor de Biafra strijd. De bemerkingen van verwerende partij in de bestreden beslissing zijn terecht: verzoekster werd wel degelijk op geïnspireerd door haar echtgenoot., een hevige Biafra activist.

Indien het verzoeksters' intentie zou zijn om de Belgische asielinstanties te verschalken, en ze op basis van een gefingeerd activisme voor de onafhankelijkheid van Biafra asiel zou aanvragen, had ze op eenvoudige wijze haar karretje kunnen hangen aan haar echtgenoot, die aantoonbaar een hevig activist voor Biafra is (zie infra). Verzoekster deed dit niet. Ze liet haar echtgenoot net achterwege uit haar asielrelaas, omdat ze vreesde voor zijn verblijfsrecht in Griekenland (hetgeen een fout was, was verzoekster nu ook beseft), hoewel het aantoonbare activisme van haar echtgenoot, verzoeksters' eigen activisme geloofwaardiger zou maken.

Dit vormt een indicatie dat verzoekster wel degelijk een oprecht lid van IPOB is en zich inzet voor een onafhankelijk Biafra."

Verzoekster zet verder uiteen waarom zij zich slechts in 2015 begon te interesseren voor de Biafra-strijd en lid werd van IPOB.

Zij verwijst in deze vooreerst naar haar precare situatie in België tussen 2012 en 2016. In deze periode en tot aan haar asielaanvraag, verbleef zij illegaal in België. Zij verkeerde in overlevingsmodus. Ook haar echtgenoot beschikt niet over een verblijfsrecht in België en vertoeft hier illegaal. Verzoekster beviel meermaals en voedde haar dochters op. Pas in 2015 kwam er tijd vrij voor politiek engagement. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen bij het CGVS. Zij ontkent te hebben gezegd dat zij op straat sliep of in verschillende treinstations. Verder vraagt zij zich af hoe uit haar Facebookprofiel kan worden afgeleid dat haar verklaringen over de nacht in het treinstation niet kloppen. Het is normaal dat men vernederende omstandigheden weglaat uit een Facebookprofiel. Facebook is bij de meeste mensen bovendien een goednieuw-show en geeft geen correct beeld van de realiteit.

Verder verwijst verzoekster naar (informatie over) de ruimere trend in 2015 van de stijging van het aantal aanhangers en activisten voor een onafhankelijk Biafra.

Verzoekster benadrukt dat zij beschikt over bewijzen van haar lidmaatschap van IPOB. Een aantal werden reeds voorgelegd aan het CGVS en een aantal bekam zij recent.

Met de bewijzen die zij reeds voorlegde aan het CGVS, hield verweerder volgens haar ten onrechte geen rekening.

Het is correct dat de getuigenis van IPOB België een gesolliciteerd karakter heeft doch dit volstaat niet om het document aan de kant te schuiven. De getuigenis vormt minstens een begin van bewijs van verzoeksters lidmaatschap bij de organisatie. Verzoekster verwijst naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Over de foto's van de manifestatie, doet zij gelden dat het niet verwonderlijk is dat zij in januari 2017 moeite had om zich de exacte datum van een manifestatie eind september 2016 te herinneren. Zij kon de manifestatie dus wel degelijk afdoende in de tijd situeren.

Verzoekster wenst verder nieuwe bewijzen van haar lidmaatschap van IPOB voor te leggen. Het gaat om:

- foto's van een manifestatie van IPOB op 30 mei 2017;
- betalingsbewijzen van maandelijkse bijdragen aan IPOB die lopen vanaf augustus 2015 tot mei 2017;
- stortingen aan IPOB in naam van verzoekster, die geen eigen bankrekening heeft.

Verzoekster wijst op de onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties. Zij verwijst in deze naar rechtspraak van het EHRM. Verweerder onderwierp haar asielaanvraag niet aan een voldoende rigoureuze onderzoek en stapte te licht over de voorgelegde documenten. Verzoekster stelt dat uit het voorgaande blijkt dat zij haar betrokkenheid bij de strijd voor een onafhankelijk Biafra en haar lidmaatschap van IPOB heeft aangetoond.

Verzoekster maakte er nooit een geheim van dat zij een gewoon lid is van IPOB België. Zij verwijst naar haar gezegden bij het CGVS en doet gelden: *“Verzoekster gaf verder aan dat ze wel af en toe wat taakjes opknapt voor IPOB, maar ze bekleedt geen specifieke functie. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat ze zich niet actief inzet voor een onafhankelijk Biafra, of dat haar politieke overtuiging of engagement niet gemeend is. Verzoekster gaat naar alle vergaderingen van de beweging, en neemt ook deel aan manifestaties indien deze georganiseerd worden.*

Haar echtgenoot en de vader van haar vier kinderen heeft echter een prominentere functie binnen IPOB.

5.1. Niet enkel het activisme van verzoekster en haar lidmaatschap van IPOB zijn relevant, ook dient er rekening gehouden te worden met verzoekster s' echtgenoot. De heer (O.) Abraham (O.), die ook de vader is van verzoeksters' vier kinderen, is immers zeer actief binnen de IPOB beweging in België. Als secretaris van IPOB Antwerpen vervult hij een zichtbare functie.

Om te beginnen twijfelt verwerende partij niet aan het activisme van verzoeksters' echtgenoot, of aan de rol die hij speelt binnen de IPOB beweging in België. Verwerende partij verwijst doorheen de bestreden beslissing namelijk herhaaldelijk naar het activisme van verzoeksters' echtgenoot.

Daarnaast controleerde verwerende partij ook de Facebook van verzoeksters' echtgenoot, hetgeen zijn activisme voor een onafhankelijk Biafra bevestigde (zie bestreden beslissing).

Voor de volledigheid wenst verzoekster nog een aantal bewijsstukken voor te leggen van het lidmaatschap van haar echtgenoot bij IPOB.

Het gaat in de eerste plaats om een aantal foto's van haar echtgenoot op manifestaties en vergaderingen van IPOB België (zie stuk 8). Op één manifestatie waren ook verzoekster zelf en hun kinderen aanwezig.

Daarnaast was de taak van verzoeksters' echtgenoot om als secretaris een verslag op te stellen van de vergaderingen. Verzoeksters' echtgenoot vond nog zo'n verslag van de vergadering van 8 oktober 2016 terug, hetgeen hij als secretaris mee ondertekende (zie stuk 9). Uit dit verslag blijkt onder meer dat verzoeksters' echtgenoot op 6 oktober 2016 met een delegatie van 4 IPOB verantwoordelijken een vergadering bijwoonde met het cdH.

Verzoekster legt tot slot een kopie voor van het paspoort van haar echtgenoot, om aan te tonen dat de persoon op de foto's wel degelijk mijnheer (O.) Abraham (O.) is (zie stuk 10). Verzoeksters' echtgenoot zal zelf ook op de zitting aanwezig zijn bij Uw Raad, zodat dit ook vastgesteld kan worden door Uw Raad.

Aan het lidmaatschap bij IPOB en het activisme van verzoeksters' echtgenoot kan bijgevolg niet getwijfeld worden.

Het feit dat verzoeksters' echtgenoot en de vader van haar vier kinderen zeer actief is in de strijd voor een onafhankelijk Biafra, en een zichtbare functie vervult binnen de IPOB beweging, verhoogt ook het risico voor verzoekster. De activiteiten van haar echtgenoot hebben ook hun weerslag op verzoekster, en maken het meer waarschijnlijk dat ze in het vizier zal komen van de Nigeriaanse overheid.”

“Voorts dient er niet enkel gekeken te worden of de Nigeriaanse overheid op dit moment mogelijk al op de hoogte is van het lidmaatschap bij IPOB van verzoekster en haar echtgenoot en hun activisme voor een onafhankelijk Biafra.

Er dient namelijk ook geanalyseerd te worden of verzoekster haar politieke overtuiging vrij zal kunnen uitdragen bij een terugkeer, wat de gevolgen hiervan zouden zijn, en of verzoekster geacht kan worden om haar politieke opinie te verbergen bij een terugkeer naar Nigeria.”

Verzoekster wijst in deze op een arrest van het HvJ waarin gesteld wordt dat niet verwacht mag worden dat asielzoekers hun seksuele geaardheid in hun land van herkomst verborgen houden. Per analogie geldt dit volgens verzoekster voor haar politieke overtuiging en activisme. Verzoekster wijst op (de voorhanden zijnde landeninformatie over) de mogelijke gevolgen indien zij haar activisme voor IPOB in Nigeria blijft verderzetten en er deelneemt aan manifestaties. Zij citeert in deze uit de (volgens haar te beperkte en onvoldoende actuele) landeninformatie van verweerder en uit recentere, bij het verzoekschrift gevoegde informatie. Verweerder handelde onzorgvuldig waar het oordeel gesteund is op gedateerde informatie. Verzoekster stelt dat uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat niet enkel prominente IPOB-leden, doch ook normale leden en sympathisanten risico lopen op vervolging.

Verwijzende naar de richtlijnen van UNHCR, stelt verzoekster nog dat de elementen in de bestreden motieven die nog niet werden weerlegd kleine inconsistenties betreffen. Verweerder kent hieraan te veel gewicht toe ondanks dat deze niet mogen worden beschouwd als doorslaggevende elementen.

Verzoekster vraagt in hoofdorde de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Aankomstverklaring van verzoeksters' echtgenoot in België (met vermelding van zijn Griekse verblijfstitel);

3. International Crisis Group, 'Nigeria's Biafran Separatist Upsurge 4 December 2015, <https://www.crisisgroup.org/africa/west-africa/nigeria/nigeria-s-biafran-separatist-upturge> ;

4. Amnesty International, Nigeria: 'Bullets were Raining Everywhere' Deadly Repression of Pro-Biafra Activists, 25 November 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/583840864.html>;

5. Foto's van een demonstratie van IPOB op 30 mei 2017;

6. Betalingsbewijzen van de maandelijkse bijdrage aan IPOB.

7. Overschrijvingen aan IPOB ;

8. Foto's van verzoeksters' echtgenoot, waaruit zijn lidmaatschap bij IPOB blijkt;

9. Verslag van de IPOB meeting dd. 8/10/2016, opgesteld door verzoeksters' echtgenoot;

10. Kopie paspoort van verzoeksters' echtgenoot;”

3. De nota met opmerkingen

3.1. Verweerder voert in de nota met opmerkingen een inhoudelijke repliek op hetgeen verzoekster aanvoert in het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 6).

3.2. Ter staving voegt verweerder volgende stukken bij de nota met opmerkingen: een afdruk van verzoeksters Facebookaccount en een afdruk uit de database van het CGVS waaruit blijkt dat verzoeksters echtgenoot geen asiel aanvraag in België.

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1. Verzoekster legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10): foto's van een IPOB-betoging voor het Vlaams parlement op 10 oktober 2017, foto's van een IPOB betoging voor de Nigeriaanse ambassade in Brussel op 26 september 2017 en een attest van lidmaatschap van 12 augustus 2017 van de Europese vertegenwoordiger van IPOB.

4.2. Verweerder brengt benevens hetgeen wordt aangebracht in de nota met opmerkingen geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt op generlei wijze hoe artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, dat overigens betrekking heeft op de inlichtingen en informatie die werden verkregen van een persoon of instelling via telefoon of e-mail en waarop de commissaris-generaal zich bij het nemen van zijn beslissing kan steunen, *in casu* zou zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op

motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.4. Vooreerst kan daarbij worden opgemerkt dat verzoekster niet de minste poging onderneemt teneinde de bestreden beslissing te weerleggen doch deze beslissing geheel ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt waarom de door haar aangevoerde vrees voor een besnijdenis van haar dochters, vrees jegens Boko Haram en vrees ten gevolge van het conflict van de Fullani Herdsmen niet kunnen worden aangenomen. De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing, vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Verzoekster haalde daarnaast aan dat zij niet kan terugkeren naar Nigeria omwille van haar herkomst van Biafra. In de bestreden beslissing wordt hierover echter met reden aangegeven:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat het simpele feit van Biafra afkomstig te zijn, geen reden is om vervolgd te worden.

Het loutere feit dat u afkomstig bent uit Biafra, families zou kennen die afkomstig zijn uit Biafra en dat u bezorgd zou zijn om andere mensen uit Biafra, is bezwaarlijk voldoende grond om aan te nemen dat u in de negatieve aandacht zou staan, laat staan een vervolging zou vrezen. Dit klemmt temeer daar, afhankelijk van de interpretatie van wat Biafra land juist behelst, het zou gaan om alle Igbo wat dan zo'n 33.489.609 mensen zijn (zie info toegevoegd aan het administratief dossier) of de kleinere versie waarbij de vijf hoofd Igbo staten in overweging worden genomen; Abia, Anambra, Ebonyi, Enugu and Imo waardoor het om 16.381.729 mensen zou gaan (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Dat uit informatie blijkt dat individuele mensen afkomstig uit Biafra om bepaalde redenen vervolgd kunnen worden, kan geenszins aantonen dat alle 16.381.729 tot 33.489.60925 mensen uit Biafra vervolgd zouden worden in Nigeria, louter en alleen omwille van hun etnie/ afkomst. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond (...)”

Verzoekster laat ook deze motivering volledig onverlet. Zij voert hieromtrent geen argumentatie en legt geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het loutere gegeven afkomstig te zijn uit Biafra zou (kunnen) volstaan om in haar hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. Verzoekster dient bijgevolg *in concreto* aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Verzoekster stelt in dit kader dat zij ingevolge haar betrokkenheid bij IPOB dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

Zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als de geloofwaardigheid van haar concrete asielmotieven worden echter op ernstige wijze ondermijnd doordat zij eerder manifest heeft gelogen over haar burgerlijke staat en zich ten onrechte trachtte voor te doen als alleenstaande moeder. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder dient te worden opgemerkt dat u zich profileert als *alleenstaande moeder* van vier dochters. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de vader van de vier meisjes dezelfde is: Abraham (O.O.). Niet alleen geeft dit aan dat u en Abraham sinds uw aankomst in België in nauw contact zijn, daarenboven blijkt uit jullie beider facebookaccounts dat jullie samen dingen ondernemen waardoor het eerder lijkt alsof u een relatie heeft met Abraham dan dat u een alleenstaande moeder bent (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat u op 17 augustus 2015 een aanvraag – artikel 9bis-heeft ingediend bij het stadsbestuur van Sint-Niklaas. Hieruit blijkt dat u met (O.) Abraham bent *gehuwd* waardoor uw verklaringen mbt uw status van alleenstaande moeder gebaseerd zijn op leugens.”

Verzoekster geeft in het onderhavige verzoekschrift, bijzonder laattijdig, toe dat zij wel degelijk gehuwd is met Abraham O.O., dat zij nog steeds in een relatie zijn en dat zij hun kinderen samen opvoeden. Hiermee doet verzoekster geenszins afbreuk aan haar eerdere, kennelijk leugenachtige verklaringen. Verzoekster biedt voor het afleggen van deze leugenachtige verklaringen in het verzoekschrift daarenboven geen zinnige uitleg. Dat zij zou hebben gelogen omdat zij de aanwezigheid van haar echtgenoot in België niet kenbaar wilde maken aan de Belgische autoriteiten, houdt immers hoegenaamd geen steek. Verzoekster diende op 17 augustus 2015, hetzij geruime tijd voor het indienen van haar onderhavige, tweede asielaanvraag, een aanvraag in tot een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (administratief dossier, map 'landeninformatie'). In deze aanvraag gaf zij de aanwezigheid van haar echtgenoot op het Belgische grondgebied reeds duidelijk te kennen en baseerde zij zich hier net op om tot een verblijf in België te worden toegelaten. Ook ten overstaan van het CGVS gaf verzoekster duidelijk te kennen dat Abraham O. zich in België bevond (administratief dossier, gehoorverslag CGVS 9 januari 2017, p.15). Dat zij bij het CGVS over haar huwelijk loog en onterecht voorhield dat zij een alleenstaande moeder was omdat zij de aanwezigheid op het Belgische grondgebied van haar echtgenoot wenste te verhullen, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig genomen worden.

Eveneens wordt de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen ondermijnd doordat zij bij het CGVS persisteerde in het afleggen van leugenachtige verklaringen en weigerde duidelijkheid te verschaffen over haar werkelijke verblijfplaats(en) gedurende de laatste vijf jaren voor haar vertrek uit haar land van herkomst. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het CGVS niet in staat stelt om een duidelijk zicht te krijgen op uw werkelijke situatie toen u nog in Nigeria woonde. U verklaarde tijdens uw eerste asielaanvraag dat u in Jos woonde van 2006 tot augustus 2011. Echter, de Raad volgde de beslissing van het CGVS waarbij er geen geloof kan gehecht worden aan uw verblijf aldaar. Wanneer u, in kader van uw tweede asielaanvraag opnieuw wordt gevraagd waar u dan wel heeft verbleven en wanneer u wordt geconfronteerd met de beslissing van de RVV blijft u volhouden dat u in Jos heeft gewoond (zie gehoor CGVS, dd 02/09/2016, p 12 en 9/01/2017, p 3). Daarbij moet opgemerkt worden dat u aanvankelijk verklaarde dat u in Kanu woonde, in Landtan straat, nr 5. Wanneer de PO hierop vraagt waar u precies woonde, zegt u dat u denkt dat het Kanu was, maar dat het lang geleden is (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 9). Op het einde van het gehoor geeft u aan dat u in Jos woonde en niet in Kanu zoals u eerder verklaarde (zie gehoor CGVS dd 02/09/2017). Uw verklaringen dat u in Jos zou hebben gewoond worden hierdoor wederom teniet gedaan waardoor u het CGVS bewust geen zich geeft op uw werkelijke verblijfsplaats tussen 2006 en augustus 2011.”

Verzoekster voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Integendeel legt zij andermaal verklaringen af die haar geloofwaardigheid ondergraven. Waar zij heden laat uitschijnen dat zij reeds in Nigeria gehuwd was met Abraham O.O. en beweert dat zij vanaf haar huwelijk, hoewel zij wel degelijk in Jos verbleef, ook veel tijd doorbracht bij haar echtgenoot in de stad Aba, gaf verzoekster in de reeds hoger aangehaalde aanvraag tot een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet immers aan dat zij slechts in België huwde met voornoemd persoon. In deze aanvraag wordt namelijk gesteld dat verzoeksters asielaanvraag in 2012 werd geweigerd en dat zij een bijlage 13quinquies ontving en wordt vervolgens gesteld: ***“Ondertussen is verzoekster echter gehuwd met de heer (O.)Abraham (...)”***. Derhalve kan, te meer nu verzoekster ter staving hiervan niet het minste begin van bewijs bijbrengt, geen geloof worden gehecht aan het beweerde verblijf bij haar echtgenoot in Aba.

Dit geldt des te meer nu verzoekster, zoals reeds hoger bleek, geen zinnige uitleg verschaft voor haar leugenachtige verklaringen over haar echtgenoot. Bijgevolg verschaft zij evenmin een dienstige uitleg voor het feit dat zij eerder niet vermeldde dat zij in Nigeria veel tijd bij hem zou hebben doorbracht.

Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekster, hoewel zij dit verblijf *post factum* weliswaar ten onrechte tracht te nuanceren met de beweerde tijd bij haar echtgenoot, blijft vasthouden aan haar ongeloofwaardig bevonden herkomst van en verblijf in Jos, en dit zonder ook maar één concreet en dienstig argument of element aan te reiken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij wel degelijk in Jos zou hebben verbleven. Dat geen geloof kan worden gehecht aan dit vermeende verblijf in Jos is daarbij, in tegenstelling met wat verzoekster laat uitschijnen, wel degelijk relevant voor haar asielaanvraag. Van een asielzoeker mag namelijk redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo

gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat verzoekster tot op heden persisteert in het afleggen van leugenachtige verklaringen en weigert duidelijkheid te verschaffen over haar werkelijke verblijfplaats(en) de jaren voor haar vertrek uit Nigeria, werpt aldus een ernstige smet op de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Omtrent de ernst, de oprechtheid en de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden engagement voor IPOB wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Wanneer de PO u vraagt hoe u het adres te weten kwam van de Biafra afdeling waar u naartoe ging, verklaarde u dat het via de radio was. Wanneer u wordt gevraagd wie die vriend is, bij wie u naar Radio Biafra luisterde, antwoordde u dat het was op de plek waar u verbleef. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wie die vriend is, zegt u dat het Happiness is en dat ze nu in de UK is. Wanneer u wordt gevraagd naar de volledige naam van Happiness zegt u Happy (J.), maar dat u niet zeker bent van de familienaam. U verklaart dat u meer dan een maand bij haar heeft verbleven (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 12-13). Vooreerst is het weinig waarschijnlijk dat u niet concreter de omstandigheden kan duiden waarom uw activisme voor Biafra toen pas begon. Bovendien is het wel zeer onwaarschijnlijk dat iemand, waarvan u de naam niet correct weet, u kan aansporen om u te engageren voor Biafra terwijl u verklaart dat de vader van uw vier kinderen een hevig Biafra activist zou zijn (zie gehoor dd 09/01/2017, p 9).”

Verzoekster vecht deze motieven niet concreet aan. Integendeel beweert zij *post factum* dat haar activisme wel degelijk werd geïnspireerd door haar echtgenoot. Zoals reeds hoger werd vastgesteld, biedt verzoekster voor het verzwijgen van (de beweerde rol van) haar echtgenoot echter geen dienstige verklaring. Het was geenszins onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij bij het CGVS in het kader van haar tweede asielaanvraag op een concrete, eerlijke en geloofwaardige wijze zou kunnen uiteenzetten waarom zij zich in 2015 begon in te zetten voor Biafra indien haar engagement ernstig en oprecht was. Dat zij heden en na te zijn geconfronteerd met voormelde motivering haar verklaringen dermate ingrijpend wijzigt zonder hiervoor een dienstige uitleg te verschaffen, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar gezegden.

Waar verzoekster heden voorhoudt dat haar activisme zou zijn ingegeven door en een gevolg zou zijn van het doorgedreven activisme van haar echtgenoot voor IPOB, dient daarenboven te worden vastgesteld dat ook geen geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat deze (heden nog) een oprecht en doorgedreven activisme voert voor IPOB. Waar in de bestreden beslissing meermaals wordt verwezen naar het doorgedreven activisme van verzoeksters echtgenoot, dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat dit voornamelijk schraagt op verzoeksters verklaringen. Uit verzoeksters overige verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat zij over het beweerde activisme van haar echtgenoot niet de nodige duiding kon verstrekken. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Aanvankelijk verklaart u dat u Biafra leerde kennen toen u de vader van uw kinderen ontmoette. U geeft aan dat u hem in Jos leerde kennen. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of hij in Jos ook bezig was met Biafra, zegt u dat u het niet weet (zie gehoor dd 09/01/2017, p 16). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd sinds wanneer hij dan bij Biafra was betrokken, kan u hier geen antwoord op geven. Wanneer de PO nogmaals peilt sinds wanneer hij bij Biafra is betrokken, zegt u dat u hem op de meetings van Biafra zag. U verklaart dat u hem sinds 2016 niet meer zou hebben gezien en dat u niet weet wat hij doet. Gezien hij nog reageerde op een foto op facebook van u met uw vier dochters in mei 2016, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u geen nieuws meer van hem zou hebben sinds 2016. U kan bijgevolg ook niet aannemelijk maken dat u niet beter op de hoogte zou zijn van zijn betrokkenheid bij Biafra. Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien u zich werkelijk zou hebben geëngageerd voor de Biafra zaak, dat u niet beter op de hoogte bent van de betrokkenheid van de vader van uw kinderen. Indien u werkelijk en oprecht de Biafra zaak zou volgen, is het niet aannemelijk dat de vader van uw vier kinderen u niet zou hebben geïnspireerd. Bovendien verklaart u dat hij de secretaris was van Biafra Antwerpen (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22) maar dat hij ontslag heeft genomen en dat er momenteel geen nieuwe secretaris is. U slaagt er echter niet in om te zeggen wie de taak van secretaris momenteel op zich neemt. U haalt aan dat hij in Leuven is, maar dat u niet op zijn naam kan komen. U zegt dat u, wanneer de naam u te binnen zou schieten, u het zou zeggen. U heeft dit echter niet gedaan in de loop van het gehoor (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 23).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Inzake de reden waarom zij haar huwelijk en werkelijke relatie met haar echtgenoot verzwiegt, werd reeds hoger vastgesteld dat deze niet kan gelden als verschoning. Bovendien kan niet worden ingezien waarom

verzoekster, zelfs indien zij wenste te verhullen dat haar echtgenoot nog in België was, eveneens weigerde duidelijkheid te verschaffen over diens activisme voor Biafra. Te meer nu verzoeksters relatie met haar echtgenoot veel hechter blijkt dat zij eerder voorhield, mocht aldus worden verwacht dat zij bij het CGVS de nodige duiding kon verschaffen over diens politieke profiel en engagement indien zij zich werkelijk in diens navolging en vanuit een oprecht engagement had ingezet voor Biafra.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verweerder omtrent verzoeksters huidige beweringen in de nota met opmerkingen met recht repliceert als volgt:

“Verzoekster verklaarde bovendien tijdens haar gehoor op het CGVS dat haar man secretaris was van Biafra Antwerpen, maar dat hij ontslag genomen had (zie gehoorverslag CGVS 9/01/2017, pag. 22-23). Verweerder stelt vast dat verzoekster in onderhavige verzoekschrift evenwel, in tegenstelling tot haar eerder verklaringen, verklaart dat haar man sinds augustus 2015 (en dus nog steeds) secretaris is van IPOB voor de afdeling Antwerpen (zie pagina 2, 4 en pagina 13 van het verzoekschrift). Op geen enkel ogenblik vermeldt verzoekster het ontslag van haar echtgenoot. Deze vaststelling doet niet alleen ernstige twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar persoonlijke betrokkenheid bij de Biafra zaak, maar ook over de functie die haar echtgenoot binnen de IPOB bekleedt.

(...)

Verweerder wijst er vooreerst op dat verzoekster geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat haar echtgenoot daadwerkelijk lid zou zijn van IPOB. Verzoekster verklaart weliswaar dat haar echtgenoot sinds augustus 2015 (en dus nog steeds) secretaris is van IPOB voor de afdeling Antwerpen (zie pagina 2, 4 en pagina 13 van het verzoekschrift), doch legt hier geen enkel begin van bewijs van voor. Bovendien stroken verzoeksters verklaringen over de prominente functie die haar echtgenoot thans zou bekleden geenszins met haar verklaringen afgelegd op de zetel van het CGVS. Toen verklaarde verzoekster immers dat haar man ontslag had genomen als secretaris van Biafra Antwerpen (zie gehoorverslag CGVS 9/01/2017, pag. 22).

*Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoeksters echtgenoot, die sinds 2003 illegaal in België verblijft, en waarvan verzoekster beweert dat hij prominente en zichtbare functie binnen IPOB bekleedt, bij zijn aankomst in België of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland geen asielaanvraag heeft ingediend. In de aanvraag om machtiging van verblijf op grond van artikel 9 bis wordt weliswaar op pagina 2 gesteld dat verzoeksters echtgenoot een aanvraag om erkenning als vluchteling heeft ingediend, doch deze bewering wordt op geen enkele objectieve wijze gestaafd. Controle van de databank van het CGVS heeft evenmin iets opgeleverd (zie **bijlage 2**). Het feit dat verzoeksters echtgenoot in de afgelopen 14 jaar aldus nagelaten heeft om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht en doet ernstig afbreuk aan verzoeksters bewering dat haar man een prominent lid is van IPOB. De kans om gerepatrieerd te worden is immers steeds aanwezig in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft en de enige weg om deze onzekerheid op te heffen is net het starten van een asielpprocedure of een andere procedure voor machtiging om op het Belgisch grondgebied te verblijven. Bovendien merkt verweerder op dat verzoekster en haar echtgenoot geen angst had om een procedure op basis van 9 bis van de Vreemdelingenwet bij de Belgische instanties op te starten, hoewel bij een dergelijke procedure de kans bestaat dat zowel verzoekster, als haar echtgenoot zouden worden gerepatrieerd indien de machtiging tot verblijf niet verleend zou worden. Deze vaststelling ondermijnt verzoeksters bewering bij ene terugkeer naar Nigeria vervolging te vrezen omwille van haar lidmaatschap van IPOB.”*

Nog los van de vraag waarom verzoekster zich slechts en uitgerekend in 2015 begon te engageren voor Biafra, blijkt uit de stukken van het dossier daarenboven dat dit engagement ernstig dient te worden gerelativeerd.

Hoewel zij beweert dat zij zich sedert 2015 interesseerde in en inzette voor de Biafra zaak, bleek zij bij de DVZ in juni 2016 immers niet eens de correcte benaming te kunnen geven van de organisatie waarvan zij lid zou zijn. In plaats van IPOB (Indigenous People of Biafra), stelde zij bij de DVZ immers lid te zijn van de *“Biafran Occupation Group”*. Bovendien maakte zij geen melding van activiteiten voor deze groep en stelde zij dat zij gewoon lid was (administratief dossier, verklaring meervoudige aanvraag, nr.16).

Ook bij het CGVS wist verzoekster niet te overtuigen over (de oprechtheid van) haar beweerde politieke engagement. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U slaagt er geenszins in om uw lidmaatschap bij IPOB aannemelijk te maken.

U verklaart dat u lid bent van IPOB en dat u er als taak heeft om het adres van de vergaderlocatie naar de leden te sturen (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 21). Wanneer u wordt gevraagd wie u allemaal kent binnen IPOB kan u maar moeizaam antwoorden (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Wanneer de PO u hierop attent maakt, dat u niet vlotter de namen kan opsommen wanneer u hen moet

contacteren ivm de vergaderplaats, verklaart u dat u de namen niet vloeiend kan opsommen omdat ze in uw telefoon staan (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Dit is echter helemaal geen valabele verklaring waarom u de namen niet kan opsommen; als ze in uw telefoon zouden zijn, moet u ze ook kunnen terugvinden. Bovendien verklaart u dat u ze ook per mail of facebook contacteert (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 22). Bovendien is het wel zeer opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor in september 2016 verklaarde dat uw taak was om te bellen naar vb het parlement of andere instanties waarbij u de telefoonnummers kreeg toegespeeld van IPOB (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 10). **Het is niet aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij IPOB dat u niet in staat bent om op een eenduidige manier over uw taken binnen de organisatie te praten.** Verder verklaart u dat u actief bent op twitter. U slaagt er echter niet in om uw twitteraccount te geven (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 12). Ook na een zoektocht werd er geen twitteraccount teruggevonden die aan uw naam zou kunnen worden gelinkt. U geeft verder aan dat u actief bent op Facebook. Uit uw posts blijkt inderdaad dat u voorstander bent van Biafra, maar niets wijst erop dat u ook lid bent van IPOB. De foto's die u voorlegt van uw deelname aan een manifestatie van IPOB zijn bijvoorbeeld niet terug te vinden op uw Facebookaccount. Tevens bent u, in tegenstelling tot de vader van uw kinderen, geen lid van een pro-Biafra facebook groep, wat **uw engagement verder in twijfel trekt.** Voorts slaagt u er **helemaal niet in om het verschil tussen Ipob en Massob te duiden** (zie gehoor CGVS, dd 09/01/2017, p 9). Indien u werkelijk een actief en toegewijd lid zou zijn van IPOB, kan van u worden verwacht dat u beter op de hoogte bent van de verschillen tussen beide bewegingen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **U slaagt er geenszins in om uw engagement bij IPOB te staven."**

Bijkomend kan worden vastgesteld dat verzoekster gebrekkige verklaringen aflegde over de arrestaties van personen die op de luchthaven werden gearresteerd. Hoewel zij het gegeven van de arrestaties op de luchthaven zelf aanhaalde ter adstructie van haar vrees en de namen van deze arrestanten aan haar zouden zijn meegedeeld tijdens de vergadering(en) waaraan zij deelnam, bleek zij immers niet bij machte om de namen te verstrekken van de drie personen die, naast de leider, zouden zijn gearresteerd op de luchthaven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS 2 september 2016, p.6).

Verzoekster slaagt er niet in deze vaststellingen te ontkrachten. Zij beperkt zich ertoe haar activisme voor IPOB te minimaliseren. Zo geeft zij aan dat zij "een gewoon lid is" van IPOB België, dat zij slechts "af en toe wat taakjes opknapt voor IPOB" en dat zij "geen specifieke functie" bekleedt binnen deze organisatie. Hiermee doet verzoekster geenszins afbreuk aan het gegeven dat van haar mocht worden verwacht dat zij de invulling van haar taken op een concrete, duidelijke, gedetailleerde en doorleefde wijze zou kunnen uiteenzetten. Evenmin doet zij hiermee afbreuk aan de overige, voormelde vaststellingen omtrent haar beweerde Twitteraccount, Facebookaccount en gebrek aan kennis.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters verklaringen omtrent zowel haar eigen activisme en engagement voor IPOB als dat van haar echtgenoot geloofwaardigheid ontberen, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zijzelf en haar echtgenoot oprechte en doorgedreven activisten zijn voor de Biafra-zaak en dat de activiteiten die verzoekster en haar echtgenoot voor IPOB en de Biafra-zaak doen klaarblijkelijk zijn ingegeven door opportunisme en worden gevoerd met het oogmerk op het zichzelf verschaffen van een asielmotief. De verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie, waarbij zij verduidelijkt dat niet kan worden verwacht dat zij haar politieke overtuiging geheimhoudt en activisme voor Biafra stopzet is dan ook niet dienstig.

Aansluitend op het voorgaande, dient te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging en de ernst van de vervolging van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling door de overheden van het land van herkomst van de activiteiten ontwikkeld in het gastland. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door voormelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na het vertrek uit het land van herkomst leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

In deze dient te worden vastgesteld dat verzoekster geheel niet aantoont of aannemelijk maakt dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar (zoals hoger bleek beperkte) activiteiten voor IPOB in België. Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster zich beperkte tot de bewering dat de overheid weet had van haar tweets, haar Facebook, haar naam en het gegeven dat zij op een video staat. Daardoor zou zij riskeren herkend te worden op de luchthaven. Nog daargelaten dat reeds hoger bleek dat verzoeksters beweringen omtrent haar

Twitteraccount geloofwaardigheid ontberen, alsmede dat via haar Facebookaccount de link niet kan worden gemaakt met haar activiteiten voor IPOB België, blijkt echter nergens uit de stukken van het dossier dat verzoekster beschikt over ook maar één concrete en objectieve aanwijzing waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de overheid daadwerkelijk op de hoogte zou zijn van haar activiteiten (of deze van haar echtgenoot) voor IPOB in België. Gezien de autoriteiten in haar land van herkomst niet op de hoogte zijn van deze activiteiten, vormt het door haar zelf geschapen risico ingevolge haar activiteiten voor deze organisatie geen bewijs voor het bestaan een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster.

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoeksters activiteiten (en/of deze van haar echtgenoot), *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat deze activiteiten, zoals reeds hoger werd vastgesteld, klaarblijkelijk zijn ingegeven vanuit opportunistische overwegingen en worden gevoerd met het oogmerk om verzoekster een asielmotief te verschaffen. Aldus kan aangenomen worden dat het opportunistische karakter van verzoeksters vermeende politieke engagement voor eenieder, en dus ook voor de Nigeriaanse autoriteiten, duidelijk is. Derhalve maakt verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk dat zij ingevolge deze activiteiten in de negatieve aandacht van haar autoriteiten zou staan of dreigen te komen en toont zij geenszins aan dat zij ingevolge hiervan daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

De door verzoekster neergelegde stukken zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, ten aanzien van de neergelegde stukken niet moet worden aangetoond dat deze vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid, kan aan deze stukken bewijswaarde worden ontfangen.

Inzake de documenten in het administratief dossier (map 'documenten'), kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden motivering inzake de cd-roms die zij bij het CGVS neerlegde niet aanvecht of weerlegt. Bijgevolg wordt deze motivering geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

Ook de overige documenten in het administratief dossier kunnen geen afbreuk doen aan hoger gemaakte vaststellingen.

Het geboortecertificaat van verzoekster bevat geen elementen die afbreuk kunnen doen aan deze vaststellingen.

Aan het attest van IPOB België kan geen bewijswaarde worden gehecht. Dit betreft namelijk een document dat in wezen door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Het bevat nergens enige stempel of enig ander kenmerk dat een garantie kan bieden voor de authenticiteit ervan. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat dit attest een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertoont nu het werd gericht aan al wie het aanbelangt en uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoekster en met het oogmerk op het gebruik hiervan in haar asielprocedure. Getuigschriften van een politieke beweging kunnen voorts weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften kunnen op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde. Opdat hieraan enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, dienen dergelijke attesten aldus gepaard te gaan van geloofwaardige verklaringen. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat in het attest slechts wordt aangegeven dat verzoekster en haar kinderen lid zijn van *"IPOB family in Belgium"*. Aldus kan uit het attest niet worden afgeleid dat verzoekster een doorgedreven activisme voert en blijkt hieruit evenmin dat haar activisme oprecht zou zijn. Voorts bevat ook dit attest geen concrete en objectieve gegevens waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoeksters activiteiten in België. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat zij, zo zij hiervan al op de hoogte zouden zijn, niet in staat zouden zijn om het kennelijk opportunistische karakter van verzoeksters gedragingen te onderkennen.

De brief van en inzake IPOB, de flyers omtrent Nnamdi Kanu en de bellijst bevatten geen elementen die betrekking hebben op verzoeksters persoon, activisme of persoonlijke betrokkenheid bij IPOB. Aldus kunnen deze stukken geen afbreuk doen aan het voorgaande. Omtrent de bellijst, wordt in de bestreden beslissing overigens eveneens terecht gesteld: *"Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart u dat u zelf heeft gebeld naar enkele van deze nummers (zie gehoor CGVS dd 02/09/2016, p 8). Tijdens uw tweede gehoor vernoemt u dit helemaal niet als één van uw taken binnen de organisatie."*

Ten aanzien van het betalingsbewijs, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven: *"U legt een betalingsbewijs voor waaruit blijkt dat u 20 euro heeft gestort aan Indigenous People of Biafra met uw naam als referentie. Dit betalingsbewijs vormt echter geen bewijs van uw politiek*

engagement. Het is alleen een indicatie dat u 20 euro zou hebben overgeschreven naar rekeningnummer BE81 3631 5054 2424."

Betreffende de foto's, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd: *"U legt ook foto's neer waarop u te zien bent tijdens een manifestatie. U verklaart dat dit was tijdens een manifestatie in september (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 5). Er is echter geen informatie terug te vinden over een betoging die in september 2016 in België werd gehouden. Bovendien slaagt u er niet in om een juiste datum te geven waarop deze manifestatie dan wel zou hebben plaatsgevonden (zie gehoor CGVS dd 09/01/2017, p 5)."* In tegenstelling met wat verzoekster voorhoudt, was het geenszins onredelijk om te verwachten dat zij zou kunnen preciseren wanneer de betoging die zij zelf aanhaalde ter adstructie van haar aanvraag en waaraan zij deelnam correct en met de nodige precisie zou kunnen situeren in de tijd. Voorts gaat verzoekster voorbij aan de terechte vaststelling dat er geen informatie kon worden gevonden over de beweerde betoging. Hoe dan ook kan uit de foto's slechts worden afgeleid dat verzoekster deelnam aan een kleinschalige betoging. Hieruit blijkt niet dat zij een oprecht en doorgedreven activisme vertoont en kan geheel niet worden afgeleid dat de Nigeriaanse autoriteiten van haar activisme op de hoogte zouden zijn of haar daardoor zouden willen viseren of vervolgen.

De overige stukken in het administratief dossier zijn van louter algemene aard en hebben geen betrekking op verzoeksters persoon, concrete asielmotieven en vrees. Zulke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De stukken bij het verzoekschrift (bijlagen 2-10) zijn evenmin van die aard dat zij de voormelde motieven kunnen ontkrachten.

De aankomstverklaring van haar echtgenoot en het paspoort van haar echtgenoot (bijlagen 2 en 10) bevat geen gegevens die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk kunnen doen.

De informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3 en 4) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon, concrete asielmotieven en vrees. Dergelijke algemene informatie kan, zoals ook hoger reeds werd opgemerkt, niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Uit de foto's (bijlage 5) kan, nog daargelaten dat deze eenvoudigweg in scene kunnen zijn gezet, hoogstens worden afgeleid dat verzoekster, samen met een twintigtal anderen, heeft deelgenomen aan een kleinschalige betoging. Hoewel deze betoging zou hebben plaatsgevonden op 30 mei 2017 en zij daartoe nog ruimschoots de kans had vooraleer de bestreden beslissing werd genomen, bracht verzoekster dit element echter niet ter kennis van het CGVS. Andermaal kan uit de foto's bovendien hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoekster een doorgedreven activisme vertoont, dat dit activisme oprecht zou zijn en dat haar deelname aan de betoging niet is ingegeven vanuit opportunistische overwegingen. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat de Nigeriaanse autoriteiten van haar activisme op de hoogte zouden zijn of haar daardoor zouden willen viseren of vervolgen.

Uit de betalingsbewijzen (bijlagen 6-7) blijkt dat verzoekster en haar echtgenoot een aantal betalingen deden op een rekeningnummer. Verzoekster toont echter niet aan en er blijkt nergens uit dat dit rekeningnummer daadwerkelijk toebehoort aan IPOB (België). Zelfs indien dit zo zou zijn, dan nog kan hieruit hoogstens worden afgeleid dat verzoekster en haar echtgenoot een aantal storting deden aan IPOB. Uit dit loutere gegeven kan niet worden afgeleid dat zij ook daadwerkelijk een oprecht en doorgedreven activisme voeren voor IPOB, dat de Nigeriaanse autoriteiten daarvan op de hoogte zouden zijn en dat zij daardoor zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd.

Omtrent de overige stukken bij het verzoekschrift, riposteert verweerder tot slot met recht: *"Het gegeven dat verzoeksters echtgenoot deelgenomen zou hebben aan een manifestatie toont geen daadwerkelijk en oprecht politiek engagement aan in hoofde van verzoeksters echtgenoot. Het valt immers geenszins uit te sluiten dat ook verzoeksters echtgenoot om een opportunistische of om persoonlijke redenen meeloopt met manifestaties. Aan de foto's waarmee verzoekster tracht aan te tonen dat haar man ook deelgenomen heeft aan vergaderingen van IPOB kan bovendien geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld."*

Het bijgebrachte verslag van de vergadering van 8 oktober 2016 kan geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen van de Commissaris-generaal, te meer daar hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke document, dat overigens geen enkele officieel karakter heeft. Eenieder verkeert dan ook in de mogelijkheid om dergelijk verslag op te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan."

Nog los van het feit dat voormelde documenten bewijswaarde ontberen, kan ook ten aanzien van deze stukken overigens worden opgemerkt dat hieruit hoegenaamd niet blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van de activiteiten van verzoeksters echtgenoot; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat zij verzoekster en/of haar echtgenoot daardoor zouden willen viseren of vervolgen.

Ook de stukken die verzoekster ter terechtzitting neerlegt door middel van een aanvullende nota kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Uit de foto's blijkt dat er recent, in de loop van onderhavige beroepsprocedure, andermaal werd deelgenomen aan twee kleinschalige betogingen. Het valt op basis van deze foto's geenszins uit te sluiten dat deze deelname is ingegeven door louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om de foto's van deelname aan te wenden ter staving van verzoeksters asielaanvraag. Derhalve vormen deze foto's geenszins een afdoende bewijs voor het oprechte en doorgedreven karakter van het activisme van verzoekster en haar echtgenoot. Bovendien dient te worden opgemerkt dat ook uit deze foto's niet kan worden afgeleid dat autoriteiten in Nigeria op de hoogte zouden zijn van de activiteiten van verzoekster en haar echtgenoot, het opportunistische karakter van deze activiteiten niet zouden kunnen onderkennen en verzoekster en haar echtgenoot omwille van deze activiteiten zouden wensen te viseren of vervolgen.

Aan het attest van IPOB Europa kan geen bewijswaarde worden gehecht. Het gaat immers om een document dat in wezen door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Het bevat nergens enige stempel of enig ander kenmerk dat een garantie kan bieden voor de authenticiteit ervan. Verder dient te worden vastgesteld dat dit attest een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertoont aangezien het werd gericht aan al wie het aanbelangt en uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoekster en met het oogmerk op het gebruik hiervan in haar asielprocedure. Getuigschriften van een politieke beweging kunnen hoe dan ook weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften kunnen op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde. Opdat hieraan enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, dienen dergelijke attesten aldus gepaard te gaan van geloofwaardige verklaringen inzake het politieke engagement. Dit is *in casu* geenszins het geval. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat ook uit dit attest niet kan worden afgeleid dat de Nigeriaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoeksters activiteiten of deze van haar echtgenoot in België. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat deze autoriteiten, zo zij hiervan al op de hoogte zouden zijn, niet in staat zouden zijn om het apert opportunistische karakter van hun gedragingen te onderkennen en hun omwille van deze gedragingen zouden willen viseren of vervolgen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder blijkt uit de pertinente en terechte motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, die in deze steun vinden in de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), genoegzaam dat de situatie in verzoeksters land en (initiële) regio van herkomst niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster vecht de motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet aan en voert hieromtrent geen argumentatie. Uit de informatie die verzoekster neerlegt kan verder niet worden afgeleid dat de situatie in voormeld land en voormelde regio van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de criteria opgenomen in artikel 48/4, § 2, c).

Hoe dan ook dient in dit kader te worden opgemerkt dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand

in het land of de regio van herkomst niet kan volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoekster maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen aangaande haar beweerde verblijf in Jos gedurende de laatste vijf jaren voor haar vertrek uit haar land van herkomst zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekster (recent) afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in de regio waar zij werkelijk verbleef de jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zeventien door:

Mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF